

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 7.8.2013
COM(2013) 577 final

2013/0280 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o nejvzdálenější
francouzské regiony, a zejména Mayotte**

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Evropská rada svým rozhodnutím 2012/419/EU, kterým se mění status ostrova Mayotte vůči Evropské unii, rozhodla, že Mayotte bude mít od 1. ledna 2014 namísto statusu zámořské země a území ve smyslu čl. 355 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie status nejvzdálenějšího regionu ve smyslu článku 349 uvedené Smlouvy. Za tímto účelem se podle výše uvedeného rozhodnutí Evropské rady Mayotte doplňuje na seznam nejvzdálenějších regionů vyjmenovaných v článku 349 Smlouvy o fungování EU a na paralelní seznam v čl. 355 odst. 1 uvedené Smlouvy. Počínaje změnou tohoto statusu budou tedy pro Mayotte platit právní předpisy Unie ve věci daně z přidané hodnoty (směrnice 2006/112/ES¹) a spotřebních daní (směrnice 2008/118/ES²). Cílem předkládaného návrhu je v podstatě připodobnit situaci ostrova Mayotte, co se týče použití směrnic 2006/112/ES a 2008/118/ES, ostatním nejvzdálenějším francouzským regionům tím, že jej vyloučí z oblasti působnosti uvedených směrnic. Kromě toho má tento návrh rovněž vyloučení všech těchto regionů, včetně ostrova Mayotte, z oblasti působnosti uvedených směrnic vyjasnit odkazem na článek 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Jediná změna, kterou přináší předkládaný návrh, se v zásadě týká regionu Mayotte. Protože se tento region nachází ve stejné situaci jako ostatní nejvzdálenější francouzské regiony, cílem návrhu je zajistit, aby se mu dostalo stejného zacházení, pokud jde o dvě výše uvedené směrnice, a to od chvíle, kdy se stane nejvzdálenějším regionem, tedy od 1. ledna 2014. Situace ostatních nejvzdálenějších francouzských regionů není tímto návrhem dotčena. Aby bylo jasné, že situace všech těchto regionů, včetně ostrova Mayotte, ve vztahu ke dvěma uvedeným směrnicím nezávisí na případné změně jejich statusu ve vnitrostátním právu, navrhuje se změnit jejich označení a napříště použít odkaz na článek 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Posouzení dopadů by tedy nebylo odůvodněné, a Komise jej proto neprovedla.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Návrh stanoví, že směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES nejsou použitelné na nejvzdálenější francouzské regiony vyjmenované v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

Právní základ

Článek 113 Smlouvy o fungování EU.

¹ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1).

² Směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS (Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12).

Zásada subsidiarity

Článek 113 Smlouvy o fungování EU svěřuje Radě pravomoc přijímat ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících se daní z obratu a spotřebních daní.

Vymezit území, na které se harmonizované právní předpisy použijí, přísluší pouze Unii.

Návrh je tedy v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z následujících důvodů:

Cílem návrhu je udělit ostrovu Mayotte stejný status jako je status, kterého již mnoho let požívá Guadeloupe, Francouzská Guyana, Martinik a Réunion. Návrh nemění status francouzské části ostrova Svatého Martina, ale vyjasňuje jej.

Volba nástrojů

Navrhovaný nástroj: směrnice Rady na základě článku 113 Smlouvy o fungování EU

Jiné nástroje by nebyly přiměřené z následujících důvodů:

Jedná se o změnu dvou směrnic, a proto je vhodné použít stejnou právní formu.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. NEPOVINNÉ PRVKY

Články 1 a 2 mění stejným způsobem dva články směrnic 2006/112/ES a 2008/118/ES týkající se územní platnosti těchto směrnic a nahrazují v nich výraz „francouzské zámořské departementy“ výrazem „nejvzdálenější francouzské regiony vyjmenované v článku 349 a v čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie“.

Tato nová formulace vyjasňuje, že situace těchto území ve vztahu ke dvěma uvedeným směrnici nezávisí na případné změně jejich statusu ve vnitrostátním právu.

Situace Svatého Bartoloměje přezkoumána nebyla, jelikož toto území pozbylo od 1. ledna 2012 status nejvzdálenějšího regionu v důsledku rozhodnutí Evropské rady 2010/718/EU ze dne 29. října 2010.

Protože opatření k provedení směrnic do vnitrostátního práva, jež mají být přijata, jsou jednoduchá, nepotřebuje Komise k tomu, aby dobře vykonávala svůj úkol dohledu nad prováděním směrnic do vnitrostátního práva, informativní dokumenty. Lze očekávat, že jednotlivá opatření k provedení směrnic, o kterých bude Komise informována, budou dostatečně jasná i bez dalšího vysvětlení.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES, pokud jde o nejvzdálenější francouzské regiony, a zejména Mayotte

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,
s ohledem na návrh Evropské komise,
po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,
s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu³,
s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru⁴,
v souladu se zvláštním legislativním postupem,
vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Evropská rada svým rozhodnutím 2012/419/EU, kterým se mění status ostrova Mayotte vůči Evropské unii⁵, rozhodla, že Mayotte bude mít od 1. ledna 2014 namísto statusu zámořské země a území ve smyslu čl. 355 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie status nejvzdálenějšího regionu ve smyslu článku 349 uvedené Smlouvy. Za tímto účelem se podle výše uvedeného rozhodnutí Evropské rady Mayotte doplňuje na seznam nejvzdálenějších regionů vyjmenovaných v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Počínaje změnou tohoto statusu budou tedy pro Mayotte platit daňové právní předpisy Unie.
- (2) Pokud jde o daň z přidané hodnoty (DPH) a spotřební daně, Mayotte se nachází v podobné situaci jako stávající nejvzdálenější francouzské regiony (Guadeloupe, Francouzská Guyana, Martinik, Réunion a Svatý Martin), které jsou vyloučeny z územní oblasti působnosti směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁶ a směrnice Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS⁷. Ačkoli stávající ustanovení těchto dvou směrnic vylučují „francouzské zámořské departementy“ ze své územní oblasti působnosti a Mayotte má podle francouzského práva tento status, je nezbytné obě směrnice přizpůsobit, neboť Mayotte nebyl součástí území Unie v době, kdy byly tyto směrnice přijaty. Je proto třeba změnit článek 6 směrnice 2006/112/ES a článek 5 směrnice 2008/118/ES, aby se do jejich ustanovení doplnil Mayotte.
- (3) Aby bylo jasné, že Mayotte a ostatní nejvzdálenější francouzské regiony jsou vyloučeny z oblasti působnosti směrnic 2006/112/ES a 2008/118/ES bez ohledu na

³ Úř. věst. C , , s. .

⁴ Úř. věst. C , , s. .

⁵ Úř. věst. L 204, 31.7.2012, s. 131.

⁶ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.

případné změny jejich statusu ve francouzském právu, je třeba u všech těchto regionů použít odkaz na článek 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.

- (4) Směrnice 2006/112/ES a 2008/118/ES by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

V ustanovení čl. 6 odst. 1 směrnice 2006/112/ES se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) nejvzdálenější francouzské regiony vyjmenované v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie,“.

Článek 2

Článek 5 směrnice 2008/118/ES se mění takto:

- a) V odstavci 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) nejvzdálenější francouzské regiony vyjmenované v článku 349 a čl. 355 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie,“.

- b) Odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„Francie může svým prohlášením oznámit, že se tato směrnice a směrnice uvedené v článku 1 vztahují na území uvedená v odst. 2 písm. b) – s výhradou opatření k přizpůsobení jejich mimořádné odlehlosti – s ohledem na veškeré zboží podléhající spotřební dani uvedené v článku 1 či jeho část, a to od prvního dne druhého měsíce po uložení tohoto prohlášení.“

Článek 3

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Použijí tyto předpisy ode dne 1. ledna 2014.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 5

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*